

ANADOLU
Eğitim Kültür ve Bilim
VAKFI

TÜRKİYE'DE DİNİ HAYAT
RAPORU

ANADOLU
Eğitim Kültür ve Bilim
VAKFI

TÜRKİYE'DE DİNÎ HAYAT RAPORU

Hazırlayanlar:

Prof. Dr. Hayrani ALTINTAŞ
Prof. Dr. Kaşif Hamdi OKUR
Prof. Dr. Celal KIRCA
Prof. Dr. Mevlüt UYANIK

Tasarım-Baskı

SFN Televizyon Tanıtım Tasarım
Yayıncılık Ltd. Şti.
Tel: 0312 472 37 73-74
www.sfn.com.tr

Baskı Tarihi

Ağustos-2017 Ankara

Anadolu Eğitim Kültür ve Bilim Vakfı

Strazburg Caddesi No: 44/10 Sıhhiye - Ankara
Tel: 0312 230 56 17 • Faks: 0312 230 56 18 • Gsm: 0533 762 29 52
www.anadoluvakfi.org • anadolu@anadoluvakfi.org

Para ile satılmaz.

İÇİNDEKİLER

TAKDİM	4
TÜRKİYE'DE DİNİ HAYAT RAPORU	8
I. BÖLÜM: DİNİN ANLAŞILMASI VE YORUMLANMASI PROBLEMİ.....	12
II. BÖLÜM: DİNDARLARIN SİYASET VE REJİMLE İLİŞKİLERİ	18
III. BÖLÜM: DİN EĞİTİMİ	20
IV BÖLÜM: DİNİ DEĞERLERİN EROZYONU VE AHLAK PROBLEMİ.....	22

TAKDİM

Anadolu Eğitim Kültür ve Bilim Vakfı, 25 yılı aşan geçmişi ile ülkemizin eğitim ve kültür hayatına önemli katkılar sunma gayretinde olan bir kurumdur.

Özellikle gençlerimizin milli, manevi ve kültürel değerler çerçevesinde yetişmelerini sağlamak; kimlik, kişilik ve kariyer anlamında fırsat ve imkânlar sunarak gençlere destek olmak vakfımızın en önemli hedefleri arasındadır.

Çağımızda bilim ve teknolojinin baş döndürücü bir hızla gelişmesiyle ve yaygın medya - iletişim ağının küresel etkisiyle toplumumuz bilgi kirliliği ve yabancı kültürel kuşatma altında, modernleşme, değişim ve seküler hayatın getirdiği değerler erozyonuyla birlikte sorunlar yaşamaktadır.

Bu sorunlar karşısında millet varlığımızın devamı; milli kimliğimizin korunması, yaşatılması; milli, manevi, dini, sosyal, tarihi ve kültürel değerlerimizin gelecek nesillere aktarılması ve medeniyetimizin yeniden inşası görev ve sorumluluklarımızı yerine getirmemize bağlıdır.

Medeniyetimizin yeniden inşası; kendine güvenen sorunları ile yüzleşen, ülkesi için çözüm ve katma değer üreten, bilimin rehberliğinde bilimsel düşünceye sahip vatansever, idealist bir nesil ile mümkündür.

İşte bu amaçla vakıf olarak eğitim eğitim ve kültür ağırlıklı çalışmalarla birlikte "Türkiye'nin Temel Meseleleri ve bunlarla ilgili çözüm önerileri" üzerine bilimsel çalışmalar yapmak üzere Ağustos 2014 tarihinde Ankara'da 80 civarında değerli bilim adamının katılımıyla bir çalıştay düzenledik.

Bu çalıştayda Türkiye'nin Temel sorunlarından:

"Türkiye'de Dini hayat",

"Eğitim ve kültür Politikaları",

"Yüksek Öğretim ve Bilgi Üretimi",

"Sağlık ve Sosyal Politikalar",

"Tarım Çevre ve Su politikamız",

"Hukuk ve Yargı Sistemi",

"Ekonomi",

“Milli Birlik, Kardeşlik ve Barış”,

“İslâm Coğrafyasının Jeopolitiği”

“İletişim ve Medya”

Konu başlıkları çalışma alanı olarak seçilerek, bu alanlardaki sorunların ve çözüm önerilerinin ortaya konulduğu raporları hazırlamak üzere akademisyen, uzman ve araştırmacılardan oluşan çalışma grupları komisyonlar oluşturulmuştur.

Geçen bu süre içerisinde komisyon üyelerinin görüş ve önerileri birleştirilerek elinizdeki bu metin rapor ortaya çıkmıştır.

Ülkemizin en temel meselelerinden olan Dini Hayatın sorunları üzerine çözüm içeren bu rapora emeklerini esirgemeyen büyük bir özveri ile söz konusu raporu hazırlayan: Prof. Dr. Hayrani Altıntaş, Prof. Dr. Kâşif Hamdi Okur, Prof. Dr. Celal Kırca, Prof. Dr. Mevlüt Uyanık’a, ayrıca raporların hazırlanmasında koordinasyonu sağlayan Prof. Dr. Halis ÖLMEZ’e ve emekli Orta Öğretim Genel Müdürü Kerem ALTUN’a teşekkürlerimizi sunuyoruz.

Gerçek bir fikir ve düşünce mahsulü olan bu raporun gerek kamuoyu, gerekse ilgili kamu kurum ve kuruluşlarında uygulayıcılar tarafından dikkatle değerlendirileceğine inanıyor Ülkemiz için hayırlı olmasını diliyoruz.

Hayrullah BAŞER

Anadolu Eğitim Kültür ve Bilim Vakfı

Yönetim Kurulu Başkanı

DINĪ HAYYAT

Türkiye’de Dinî Hayat Raporu

Tarih boyunca din olgusu Türk toplumunun hayata bakışının, dünyayı algılayışının merkezinde yer almıştır. İslamiyet’in kabulünden sonra Türkler, değer yargılarını tamamen bu dinin öğretilerine göre şekillendirmişlerdir. Osmanlı devletinde 1683 İI. Viyana bozgunuyla başlayan süreçte önce askeri yenilgilerin önlenmesi amacıyla başlatılan sorgulama arayışları, zamanla toplumun bütün dinamiklerinin yeniden gözden geçirilmesi noktasına gelmiştir. Tanzimat ve Meşrutiyetle başlayıp, Cumhuriyet döneminde hız kazanan modernleşme sürecinde dinin toplumdaki yerinin ne olacağı sorusu her zaman gündemi işgal etmiştir. Marjinal bir grup gerilemenin sebebini tamamen dine fatura ederken, büyük çoğunluk yanlıştın din olgusunun kendisinde değil, anlaşılma ve yaşanma biçiminde olduğunu ileri sürmüştür. En radikal dönüşümü savunan Batıcılar bile programlarında kendi düşünceleri doğrultusunda bir din anlayışına yer vermişlerdir.

Osmanlıdan Cumhuriyete geçiş süreci içerisinde belli bir dönem din eğitiminin askıya alınması, bu ihtiyacın karşılanması noktasında bir belirsizlik yaratmıştır. İlgili dönemde dini hayatın en önemli ihtiyacı kimi zaman kifayetsiz kişilerle, bir bakıma yer altına inerek karşılanmıştır. Günümüz Türkiye’sinde oldukça etkin rol oynayan dini grup ve cemaatlerin nüveleri o zaman teşekkül etmiştir. Demokrasiye geçiş süreciyle birlikte din eğitimi veren müesseseler açılmış olmasına rağmen, buralarda ortaya konan din anlayışıyla yer altı döneminde şekillenen dinî grup ve cemaatlerin temsil ettiği din anlayışı arasındaki gerilim, farkı yoğunluklarda da olsa her zaman varlığını hissettirmiştir.

Bugün Türkiye’de dinî hayatın problemleri söz konusu olduğunda başlıca dört noktanın ön plana çıktığı görülmektedir: Dinin anlaşılması ve yorumlanması problemi; Dindarların siyaset ve rejimle ilişkileri; Din eğitimi; Dinin değerlerin erozyonu ve ahlak problemi.

Dinin Anlaşılması ve Yorumlanması Problemi

I BÖLÜM

Dinin Anlaşılması ve Yorumlanması Problemi

Sağlıklı bir dini bilginin kaynağı nedir? sorusu etrafında şekillenen tartışmalar, bu soruya verilen cevaplar farklı din anlayışlarının tezahür noktalarıdır. Ancak bütün cevapların aşmaya çalıştığı temel problem, dini algılama ve yorumlama anlayışında sorunlar olduğudur. Bu sorunların aşılması noktasında ister istemez farklı teklifler ortaya konmuştur. İleri sürülen teklifler arasında, tarihi süreç içerisinde nasların (ayet ve hadislerin) anlaşılmasına yönelik geliştirilen anlama yöntemlerini (usûl) ve bu yöntemler sonucu elde edilen yorumları ve yaklaşımları paranteze alarak doğrudan naslara yönelmek, nasların zâhirine ve lafızlarına sığınmak düşüncesi de yer almaktadır. Bu düşünce de zaman içerisinde kendi bünyesinde farklı tonlara bürünmüş, Kur’ân ve Sünnet’e dönüş taraftarlarının yanında, İslam’ın Kur’an’dan ibaret olduğunu savunanlar da boy göstermiştir. Çeşitli versiyonlara bürünerek günümüze kadar gelen bu damar, artık bir söylem haline getirdiği “indirilmiş din” ve “uydurulmuş din” karşılığından beslenerek bir popüler kültür fenomeni haline gelmiştir. Tarih içerisinde üretilmiş yorumları “uydurulmuş” kategorisine sokan bu söylem sahiplerinin nasların zâhirinden ürettikleri kendi yorumlarını “indirilmiş” olarak nitelendirmeleri oldukça problemlidir. Herhangi bir usûlden varestede olarak nasların zâhirine sığınmak kimi zaman ayet ve hadisleri batını/ezoterik yaklaşımların malzemesi haline getirmekte, kimi zaman ise nasların radikal devrimci örgütler tarafından birer slogan haline getirilmesine zemin hazırlamaktadır. Her iki yaklaşım sahiplerinin de müntesiplerine doğrudan ve sadece Kur’ân’ı okumalarını öğütlemeleri oldukça dikkat çekicidir. Buna mukabil, İslam birikiminde geliştirilen yöntemleri değil de bu yöntemler sonucu tarihin belirli döneminde üretilmiş somut sonuçları mutlaklaştıran

bir başka akım da kendisine “Ehl-i Sünnet” kavramını logo edinerek bir önceki damarın karşısına çıkmakta, her iki aşırı uç ortaya çıkan gerilimle aslında birbirini beslemektedir. Mevcut tablo dinin doğru anlaşılması için sağlıklı bir kaynak ve yöntem anlayışına duyulan ihtiyacın önemini ortaya koymaktadır.

Bugün yaşadığımız temel sorun, modernleşme sürecinde maruz kaldıkları güçlü travmalar karşısında Müslümanların, dinin anlaşılma ve yorumlanması ihtiyacının ortaya çıkardığı kelimeler, fıkıh ve tasavvuf disiplinlerini işlevsel hale getirerek problemlerine somut cevaplar üretememeleri, dini yaşayış sürecini güncelleyememeleridir. Tarihi süreçte oluşmuş, Müslümanların hafızası niteliğindeki birikimi sıfırlayarak doğrudan nasların metinlerine yönelmek de bu birikimi olduğu gibi mutlaklaştırmak da problemlere çare olamamaktadır. Ancak modern dönemde karşılaşılan sorunların büyüklüğü bu vadideki tartışmaların iki asırdır sürmesine neden olmuştur. Günümüzde itidalli bir neticeye ulaştıracak bir oydaşımın yaşanabilmesi kaynaklar, yöntem ve yöntemin uygulanması konusunda ciddi gayretlerin gösterilmesine bağlıdır. Bu bağlamda tevarüs ettiğimiz gelenek ve kültürel kodlarımızı dikkate alındığında, Ehl-i Re’y çizgisinde ortaya çıkmış olan Hanefî-Maturidî ana damar, güncel ihtiyaçlara da cevap verecek metodoloji ve yenilenme arayışlarına sağlıklı bir zemin oluşturabilecek niteliktedir. Bu bağlamda kısa ve orta vadede bazı tedbirler hayata geçirilebilir:

- Kısa vadede ilgili ana damarın geniş kitlelere tanıtılması amacıyla hacmi küçük, kolay anlaşılır eserler yazılmalı ve yaygınlaştırılmalıdır. Bu bağlamda ana hatlarıyla Ehl-i Sünnet itikadını anlatan, Ebu Hanîfe ve Maturidî’yi tanıtan, bu çizgide geliştirilmiş dini anlama yöntemlerini (özellikle fıkıh ve hadis metodolojisi alanında) özet olarak ele alan el kitaplarına ve sağlıklı bilgiler içeren özet bir ilmihale ihtiyaç duyulmaktadır. Ayrıca çağdaş bir dinî-siyasi ideoloji olan selefilik’in zararlı etkilerini dile getiren, genel okuyucuya ve geniş kitlelere hitap eden makul hacimde bir kitap da yazılmalıdır.

- b. Orta ve uzun vadede dinin anlaşılmasına yönelik metodoloji ağırlıklı çalışmalara ihtiyaç duyulmaktadır. Bu bağlamda öncelikle Kur’ân-ı Kerim’in ve Hz. Peygamber’in Sünnet’inin sağlıklı bir şekilde nasıl anlaşılacağı sorusu önem kazanmaktadır. İlgili hedefe yönelik çalışmalar teşvik edilmeli, bu vadideki problemleri ele alan çalıştay ve sempozyumlar düzenlenmelidir. Bu iki kaynaktan hareketle dinin hayata taşınmasını sağlayan kelimeler, fıkıh ve tasavvuf disiplinlerinin güncel ve aktif hale gelmelerine katkıda bulunacak çalışmalar da desteklenmelidir.

Özellikle Kur’ân’ın anlaşılması bağlamında şu hususlar vurgulanmalıdır:

Her dinî anlayışın sahip olduğu Tanrı tasavvuru, Peygamber anlayışı, Kur’ân tasavvuru, anlamada kullanılan mantık türü, terimleştirilen sözcüklerdeki tanım farklılıkları, lügatle ilgili izahlar, sezgisel algının ve bilimsel verilerin bağlam yapılması, ilgili anlayışın karakterini belirleyen en önemli hususlardır. Bu tür anlamaların “Epistemik Cemâat” kültürünü oluşturduğu, dolayısıyla Kur’ân’ın anlaşılması ile bu kültür arasında sıkı bir bağın bulunduğu görülmektedir. Bunun sonucu olarak da, Kur’ân, oluşan kültüre bağlı olarak bir araç, bir şifre, filolojik bir eser, bir tarife, bir bilim kitabı, ya da bilimle ilişkisi olmayan bir kitap, bir ideoloji kitabı veya bir anayasa kitabı olarak algılanır hale gelmiştir. Kur’ân’ı anlamadaki temel sorunlar da algılardan kaynaklanmaktadır.

Kısaca, Kur’ân’ın ne olduğu ve nasıl anlaşılması gerektiği konusunda zihinlerin karışık olması, herkesin kendi anladığını mutlak doğru olarak kabul etmesi, Kur’ân’ın bütününe yönelik bir anlama metodunda – asgari düzeyde de olsa – bir birlikteliğin olmayışı vs. gibi sebepler, Kur’ân’ın doğru anlaşılmasının önündeki engellerdir. Bunun için, Kuşsal Kitabın her bir ayetinin ifade biçimine ve bağlamına göre övgücü, yeric, uyarıcı, alaycı, müjdeleyici, açıklayıcı, tartışmacı, tespit edici, hikâye edici, örnek verici vs. anlatım tarzlarından hangisine uygun olduğunun ve nihayet niçin söylendiğinin tespiti ve “Kur’ân’ı anlama” kavramının içinin doldurulmuş olarak milletimize takdimi gerekmektedir.

Bu nedenle, “doğru bir anlama yöntemi”, “doğru anlamının” vazgeçilemez bir ölçütüdür. Bu bağlamda Kur’an’da yer alan sözcüklerin;

- Tenzil öncesindeki kavramsal anlamları ile mi?
- Tenzil öncesi kavramsal anlamlarının, genişletilerek mi daraltılarak mı yoksa anlam başkalaştırılması yapılarak mı?
- Kavramsal anlamları terimleştirilerek mi? Kullanıldıkları yere göre kavramsal anlamları ile mi yoksa terimsel anlamları ile mi kullanılmış olduklarının öncelikle bilinmesinde zorunluluk bulunmaktadır.

Kur’ân’ın anlaşılmasında olduğu gibi, Sünnet’in anlaşılmasına ve bu iki kaynağın yorumlanarak Müslümanın hayatına taşınmasını temin eden temel disiplinlerin (kelam, fıkıh, tasavvuf) işlevsel hale getirilmesine ilişkin metodolojik çalışmalar, teşvik edilmelidir. Ancak konunun ilmi boyutunun muhafazasına, bu vadedeki çabaların marjinal meseleler ve kısır gündelik çekişmeler etrafındaki tartışmalara kurban edilmemesine azami ihtimam gösterilmelidir.

Dindarların Siyaset ve Rejimle İlişkileri

II BÖLÜM

Dindarların Siyaset ve Rejimle İlişkileri

Son zamanlarda yapılan saha araştırmalarının de gösterdiği üzere Türkiye’de kendisini dindar olarak tanımlayan kitlenin kahir ekseriyetinin Cumhuriyet rejimiyle ve demokrasinin kazanımlarıyla bir sorunu bulunmamaktadır. Ancak inanan insanlar, inandıkları değerlerin yalnızca ibadet ve ahlak alanıyla sınırlı kalmamasını, sosyal hayatın diğer boyutlarında da etkili olmasını istemektedirler. Bu talepler de demokratikleşme sürecinin tabii seyri içerisinde karşılık bulmaktadır. İlgili taleplerin sağlıklı bir zemine oturması için hukuk bilincinin ve temel insan hakları hassasiyetinin dindar kitle tarafından içselleştirilmesi, son derece önem taşımaktadır. Buna mukabil Osmanlı’dan tevarüs ettiğimiz Ehl-i Sünnet anlayışına dayalı din algısını bir sapma olarak gören, çağdaş dinî-siyasi bir ideoloji olan selefilik akımından beslenen bazı marjinal gruplar, kökeni dışarıda olan bir takım radikal akımlara temayül göstermektedir. DEAŞ terör örgütünün dini kavramları mecrasından kopararak ortaya attığı hilafet ve cihad içrikli retorik, ülkemiz için henüz bir tehdit değilse de bir risk oluşturmaktadır. Bu riskin etkisini azaltılması bağlamında, sağlıklı bir din eğitimi fevkalade önem taşımaktadır.

Din Eğitimi

III BÖLÜM

Din Eğitimi

Osmanlıdan Cumhuriyete geçiş süreci, din eğitimi açısından birtakım sıkıntıları bünyesinde barındırmıştır. Tasfiye edilen kurumların yerine, alternatiflerinin geliştirilmesinde geç kalınması, dini eğitimin nispeten kifayetsiz kadrolarla ve deyim yerindeyse yer altına inerek verilmesine yol açmıştır. Bu ortam da kendilerine has bir dinî anlayış geliştiren farklı dinî grup ve cemaatlerin neşvünema bulmasına yol açmıştır. Demokrasiye geçiş süreci içerisinde Milli Eğitim Bakanlığına bağlı İmam-Hatip Liseleri kurulmuş, Diyanet İşleri Başkanlığına bağlı Kur'ân Kurslarının sayısı artırılmış, İlahiyat Fakülteleri kurulmuş ve hatta sayıları son zamanda ihtiyaç sınırlarını zorlayacak seviyede artmıştır. Ancak bu müesseselerde verilen din eğitimi üzerinde de ilgili dönemin uzantısı olan dini grup ve cemaatlerin belirli oranlarda etkisi söz konusu olmuştur ve olmaktadır.

Din eğitiminin sağlıklı bir zemine oturtulması, eğitim politikalarının koordine edilmesi için bünyesinde Diyanet İşleri Başkanlığı, Milli Eğitim Bakanlığı ve Yüksek Öğretim Kurulunun temsilcilerinin yer aldığı bir Koordinasyon Kuruluna ihtiyaç duyulmaktadır. Bu bağlamda Kur'ân, Sünnet ve bu iki kaynak etrafında oluşturulmuş İslâmî geleneğe dayalı sahih din anlayışının temsilcisi konumundaki Diyanet İşleri Başkanlığına, dinî eğitimin yönlendirilmesi ve koordinesi hususunda kamuoyunun bilinçlendirilmesi noktasında önemli görevler düşmektedir.

Dini Değerlerin
Erozyonu ve Ahlak
Problemi

IV BÖLÜM

Dini Değerlerin Erozyonu ve Ahlak Problemi

Türk Kültürünün çok zayıf bir duruma düştüğü şu günlerde, kültürümüz ve onun içindeki dinî kulların, yaşanmasını temin etme, bir mecburiyet halini almıştır. Türk toplumu, hızlı bir değişimin içindedir. Bu değişim, maalesef olumsuz yönde bir seyir takip etmektedir. Toplumumuz, dilini âdetta kaybetmiş olduğu gibi, dinî değerlerini de kaybetme tehlikesiyle karşı karşıyadır. Adı, Türk ve Müslüman olan pek çok kişi, dine uygun yaşamamaktadır. Dinin yasak ettiği pek çok şey, dindar gibi gözükenlerce yaşanmaktadır.

Çeşitli yayın organlarının haberlerine göre, 2012 yılında, Türkiye’de, 3.285.925 suç işlenmiştir. Aynı yılda boşanma sayısı 33.970 dir. Belirtilen yılda, 405.000 hırsızlık, 3.463 kapkaç; 8.423 yan-kesici olayı vuku bulmuştur. Gazeteler, Türkiye’de, son 10 yılda, seks işçileri sayısının 3 kat artarak 300 bini aştığını yazıyorlar. Televizyonlar ve gazeteler, yaptıkları yayın ve programlarla, evlilik dışı serbest birleşmeyi teşvik ederek aile birlikteliğinin kutsallığını ortadan kaldırıyorlar. Beraber olmayı, sadece, biyolojik birleşmeye indirgeyerek cinselliğin ön planda olduğunu, dinî, milli ve manevî değerlerin önemini bulunmadığını telkin ediyorlar.

Türkiye Psikiyatri Derneği, Türkiye Uyuşturucu ve Uyuşturucu Madde İzleme Merkezi'nin verilerini esas alarak Türkiye İstatistik Kurumu tarafından 2006 yılında Türkiye genelinde 60 ilde 26000 okullu genç üzerinde yapılan araştırmaya göre, gençlerin %2,9'u son üç ay içinde uyuşturucu/uyarıcı madde kullandıklarının tespit edildiğini kaydediyor.

Çok azını zikrettiğimiz yakın zamana ait olan bütün bu veriler, dinî bilginin zayıfladığının göstergeleridir. Bu sebeple çok acil tedbirlerin alınması milletimizin ve devletimizin geleceği açısından fevkalade önemlidir. Dinî bilginin eksikliği ve yokluğu, bunların ortaya çıkardığı duyguların bozulması veya çöküntüye uğraması, milli bir felaket olarak ortada bulunmaktadır. Dindar görünen kişiler de, ortama uymakta ve dinin özünde bulunmayan bir yaşayış tarzı sergilemektedirler. Hastalığın tedavisi için, bu hastalıkların ortaya çıkmasında etkili olan kişilere doğrudan etki eden "medya" organlarının yani gazete, mecmua, radyo, televizyon ve benzeri vasıtaların zapturapt altına alınması gerekmektedir.

Bu vadede alınması gereken tedbirler arasında zikretmeyi uygun bulduğumuz birtakım hususları arz ediyoruz:

- a. Tarihimizi ve milli bünyemizi tahrip eden yerli dizi ve filmlere karşı, milli ve manevi değerlerimizi aslına uygun olarak yazacak senaryo kurumu kurulmalıdır. Bu konuları iyi bilen senaristlere dizilerin veya filmlerin senaryoları yazdırılarak televizyonlarda gösterilecek dizi ve film senaryolarının bu kurumdan temin edilmesi sağlanmalıdır.

- b. Gösterilen reklamların pek çoğu dış kaynaklı olduklarından bizim dinî, milli ve harsî kültürümüze aykırı sahneleri ihtiva etmektedirler. Bunların etkisindeki gençler de özentî ile bu hayata yaklaşmaktadırlar. Bunun için gösterilen reklamların, milli ve manevi kültüre uygunluklarını tespit eden bir Reklam Kurumu tesis edilmelidir.
- c. Televizyonlarda gösterilen pek çok film, dinî ve milli değerlerimize aykırı sahneler içerdiklerinden bu filmlerin ayıklanması hususunda RTÜK bünyesinde teşkilatlar oluşturmalıdır.
- d. İnsanımıza hiçbir kültür vermeyen ama sadece özendiren magazin programları kaldırılmalıdır. Bunların yerine kültürümüzün ana unsurlarını sergileyen programlar konulmalıdır. Televizyonlar, sadece bir eğlence vasıtası olmaktan çıkartılarak, milli ve manevi kültürün sergilendiği yayın vasıtaları haline getirilmelidir.
- e. Televizyonların yayınları, kontrol altına alınarak, dinî değerleri aşağılayıcı veya tahrif edici yayınlara müsaade edilmemelidir.

Arz ederiz.

Heyet

